

Art. 3. O ile na dzień, bezpośrednio poprzedzający datę bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na zasadzie powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, został zestawiony złotowy podatkowy bilans zamknięcia, który przyjęto za podstawę wymiaru podatku dochodowego za rok podatkowy 1925, to wartość pozostałości rachunków mieszanych (bilansowo-wynikowych) winna być wykazana w bilansie otwarcia w złotych w sumie, przyjętej do złotowego podatkowego bilansu zamknięcia. Nadwyżka podlega podatkowi dochodowemu za rok podatkowy 1925.

Art. 4. Z powodu ułożenia pierwszego bilansu otwarcia w złotych nie będą pobrane opłata stemplowa ani podatek giełdowy.

Jeżeli to samo walne zgromadzenie spółki, które zatwierdzi pierwszy bilans otwarcia w złotych, uchwali też przelanie funduszy odrębnych lub ich części do kapitału zakładowego, to również od tego powiększenia kapitału zakładowego nie będą pobrane opłata stemplowa ani podatek giełdowy. Postanowienie to zastosowane będzie także i w tych przypadkach, w których zatwierdzenie bilansu otwarcia w złotych nastąpiło przed wejściem niniejszej ustawy w życie, a uchwała w przedmiocie przelania funduszy odrębnych zapadnie w ciągu 6 miesięcy od ogłoszenia niniejszej ustawy.

Sumy, pobrane na podstawie § 40 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, zostaną płatnikom zaliczone na poczet innych należności skarbowych.

Art. 5. W związku z postanowieniami niniejszej ustawy uchyla się przepisy punktów 1, 2 i 3 § 36, § 37 oraz § 40 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Ał. Skrzyński*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

31.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 grudnia 1925 roku

o statystyce taboru żeglugi śródlądowej.

Na zasadzie art. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85, poz. 464) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 1 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 436) zarządza się co następuje:

§ 1. Statki na polskich wodach śródlądowych, publicznych i prywatnych z wyjątkiem wymienionych w ustępie 2) niniejszego paragrafu, podlegają obowiązkowi zgłoszenia do spisu dla celów statystycznych.

Od spisu są zwolnione:

- a) statki, stanowiące własność Państwa,
- b) statki państw obcych.

Za statki w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się wszelkiego rodzaju: parostatki, barki, łodzie i t. p. zarówno z własnym popędem jak i bez niego używane do przewozu ludzi lub towarów.

§ 2. Spis statków ustanawia się skrócony i szczegółowy.

Spisowi skróconemu podlegają:

- a) statki bez własnego popędu, wybudowane na jeden okres nawigacyjny,
- b) łodzie sportowe i rybackie,
- c) inne statki o powierzchni poniżej 20 metrów kwadratowych (największa długość pomnożona przez największą szerokość).

Spisowi szczegółowemu podlegają wszelkie inne statki.

§ 3. Spis przeprowadzają zarządy dróg wodnych utworzone rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 19 grudnia 1924 r. o organizacji zarządu dróg wodnych (Dz. U. R. P. № 113, poz. 1008), na wodach zaś wyjętych z pod ich zarządu — wojewoda (delegat Rządu w Wilnie).

Wojewodowie (delegat Rządu w Wilnie) mogą poruczyć całkowicie lub częściowo przeprowadzenie zleconego im spisu podległym im organom. Zarządzenia takie winny być ogłaszane w Dzienniku wojewódzkim i podane do powszechnej wiadomości przyjętym w danej miejscowości sposobem, przy czym należy dokładnie wskazać nazwy urzędów, mających przeprowadzić spis, miejsce ich urzędowania i zakres poruczonych im czynności.

§ 4. Właściciel statku, podlegającego spisowi skróconemu, winien zgłosić w tym urzędzie spisowym, w którego obrębie statek ma stały postój, następujące dane:

rodzaj statku, największą jego długość, największą szerokość, zdolność przewozową, miejsce stałego postoju, nazwiską i adres właściciela.

§ 5. Właściciel statku podlegającego spisowi szczegółowemu winien zgłosić w tym urzędzie spisowym, w którego obrębie znajduje się port obrany dla statku za macierzysty, następujące dane:

- a) dla statków wszelkiego rodzaju: port macierzysty, nazwę statku względnie numer zastępujący nazwę, rodzaj statku, wymiary, zdolność przewozową, stan, w jakim się znajduje, ilość załogi podczas nawigacji oraz imię i nazwisko właściciela;
- b) dla statków z własnym popędem prócz powyższych danych, jeszcze dane dotyczące kotłów, maszyn do poruszania, instalacji, szybkości statku w wodzie stojącej i daty oględzin techniczno-sanitarnych.

§ 6. Zgłoszenie odbywa się bądź pisemnie przez wypełnienie i nadesłanie do właściwego urzędu spisowego odpowiedniego formularza, bądź ustnie przez podyktowanie odpowiednich danych w urzędzie tym do protokołu.

§ 7. Wszystkie statki już istniejące, podlegające skróconemu czy szczegółowemu spisowi winny być zgłoszone do 1 lipca 1926 roku.

Statki nowowynbudowane, tudzież statki nabyte poza granicami Państwa, lub wogóle z jakichkolwiek przyczyn nie zapisane w tym terminie winny być bezzwłocznie zgłaszane, w każdym zaś razie przed użyciem do pracy.

Podobnie, jak przepisano w ustępie 2), winny być zgłaszane w urzędzie, w którym statek podlegający szczegółowemu spisowi został zapisany:

- a) każda przebudowa statku, o ile spowodowała zmiany zasadniczych jego wymiarów lub urządzeń,
- b) zmiana przeznaczenia,
- c) zmiana nazwy,
- d) zmiana właściciela,
- e) zagubienie zaświadczenia spisowego, lub znaku numerowego,
- f) zmiana portu macierzystego,
- g) hawarja lub zatonięcie,
- h) zupełne wycofanie statku z ruchu.

Zmiany pod c) d) e) f) g) h) winny być zgłaszane bezzwłocznie.

Statki, podlegające spisowi skróconemu, winny być zgłaszane corocznie przed 1-m kwietnia. Postanowienie ustępu 3) niniejszego paragrafu nie ma do nich zastosowania.

§ 8. Urząd spisowy po zgłoszeniu wydaje właścicielom statków, podlegających skróconemu spisowi poświadczenie zgłoszenia według załącznika wzór № 1, zaś właścicielom statków, podlegających spisowi szczegółowemu — zaświadczenie według załączników wzór № 2 i 3 i znak numerowy o wymiarach 11 na 5,5 cm. według dołączonego wzoru № 4, ten ostatni za zwrotem kosztów jego sporządzenia.

§ 9. Każdy statek, podlegający spisowi szczegółowemu, winien być stale zaopatrzony w znak numerowy i zaświadczenie. Znak numerowy ma być przybity na widocznym miejscu wskazanym przez urząd spisowy, zaświadczenie zaś winno być wraz z innymi dokumentami przechowywane u kierownika statku.

Znak numerowy i zaświadczenie są związane ze statkiem, na który zostały wydane i przy zmianie właściciela wraz ze statkiem przechodzą do nabywcy.

W razie zupełnego wycofania statku z ruchu znak numerowy i zaświadczenie winno być zwrócone urzędowi, który je wydał.

Statki, podlegające spisowi skróconemu, winny mieć oznaczone w miejscu widocznym imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela i numer bieżący zanotowania w urzędzie spisowym oraz winny być zaopatrzone podczas pracy w poświadczenie zgłoszenia.

§ 10. Właściciel statku odpowiada za prawdziwość i dokładność zgłoszonych do spisu dat, a na żądanie urzędu prowadzącego spis jest obowiązany przedstawić wszelkie dokumenty mogące posłużyć do skontrolowania prawidłowości złożonych zeznań.

W razie potrzeby sprawdzenia zgłoszonych dat, urząd spisowy może wyznaczyć właścicielowi statku w ciągu miesiąca od dnia doręczenia zarządzenia — czas przybycia i postoju statku w siedzibie urzędu względnie w przystani najbliższej celem poddania go oględzinom.

§ 11. Kto nie czyni zadość obowiązkom, nałożonym niniejszym rozporządzeniem podlega karze grzywny do wysokości pięciuset złotych, a w razie niemożności uiszczenia grzywny — karze aresztu do jednego miesiąca; w razie powtórnego wykroczenia grzywna może być wymierzona w wysokości podwójnej. Kary te wymierza władza administracyjna I-ej instancji, stronie zaś służy odwołanie się według obowiązujących przepisów, a w szczególności w województwach poznańskim i pomorskim oraz w górnośląskiej części województwa śląskiego przy odpowiednim zastosowaniu przepisów pruskiej ustawy o wydaniu policyjnych rozporządzeń karnych w sprawach o wykroczenia z dnia 23 kwietnia 1883 r. (Zb. Ust. Pr. str. 65).

§ 12. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej po upływie dni 14-tu po dniu jego ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Załącznik 1 do § 8 rozp. Rady Min. z dnia 30 grudnia 1925 r.—poz. 31.

Wzór № 1.

POTWIERDZENIE ZGŁOSZENIA № _____

(dla statków podlegających skróconemu spisowi).

Urząd w _____ na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z d.

30 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 6, poz. 31) niniejszem potwierdza, że p. _____

_____, zamieszkały w _____ zgłosił do spisu

w 192_____ r. statek swój (rodzaj i przeznaczenie) _____

o wymiarach: 1) najwyższa długość _____ m, 2) najwyższa szerokość _____
 _____ m, mający stałe miejsce postoju w _____

_____ dnia _____ 192_____ r.

Pieczęć urzędu:

Podpis

Załącznik 2 do § 8 rozp. Rady Min. z dnia
 30 grudnia 1925 r.—poz. 31.

Wzór № 2.

ZAŚWIADCZENIE O SPISIE № _____

(dla statków z własnym popędem).

Wydane w _____ na mocy rozporządzenia Rady Ministrów
 z dnia 30 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 6, poz. 31) dla statku (rodzaj i nazwa)
 _____ stanowiącego własność _____ zamieszkałego

Daty dotyczące statku:

- 1) Wymiary statku: zewnętrzne w metrach:
 - a) długość w poziomie górnej wodnicy (załadowanego statku) $L =$ _____ m, największ. od dzioba do rufy $L_1 =$ _____ m,
 - b) szerokość w polu głównego dwuźebrza $B =$ _____ m, najw. z osłoną kół $B_1 =$ _____ m,
 - c) wysokość w głównym źebrze od dna do pokładnicy, mierzona przy burcie $H =$ _____ m, największa od dna do szczytu nadbudówek $H_1 =$ _____ m,
 - d) zanurzenie próżnego z załogą, opałem, wodą w kotle i osprzętem $T =$ _____ m, największe dopuszczalne $T_1 =$ _____ m.
- 2) Kadłub statku:
 - a) materiał, z którego zbudowano: żebra _____ dno _____ boki _____ pokład _____
 - b) miejsce i rok ukończenia budowy _____
- 3) Księga kotłowa № _____ wydana _____

4) Maszyny do poruszania statku:

- a) ilość _____
 b) rodzaj (parowa, motor spalinowy i t. p.) _____
 c) system _____
 d) siła każdej maszyny w K. M. _____
 e) miejsce i rok budowy _____

5) Średnia chyżość ruchu przy sile maszyny podanej pod 4d (odpowiada chyżości w wodzie stojącej).

6) Zdolność przewozowa:

- a) ilość miejsc osobowych: w kl. I-ej _____, w kl. II-ej _____ na pokładzie _____ ogółem _____
 b) waga ładunku w tonnach: przy największym dopuszczalnym zanurzeniu _____
 c) ilość ładunku w tonnach, jaką statek może holować: z wodą _____ pod wodę _____ z chyżością co najmniej 2 km. na godzinę _____

7) Przystań macierzysta: _____

_____ dnia _____ 192_____ r.

Pieczęć urzędu:

Podpis

Załącznik 3 do § 8 rozp. Rady Min. z dnia 30 grudnia 1925 r.—poz. 31.

Wzór № 3.

ZAŚWIADCZENIE O SPISIE № _____

(dla statków bez własnego popędu).

Wydane w _____ na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 6, poz. 31) dla statku (rodzaj i nazwą względnie numer zastępujący nazwę) _____ stanowiącego własność _____ zamieszkałego _____

Daty dotyczące statku:

1. Wymiary statku (zewnątrzne w metrach):

- a) największa długość od dzioba do rufy L= _____ m _____
 b) największa szerokość, B= _____ m _____
 c) największa wysokość od dna do wierzchu burt H= _____ m _____ od dna do szczytu nadbudówek H₁= _____ m _____

d) zanurzenie: próżnego statku z załogą i osprzętem T_____ m_____ z pełnym ładunkiem T₁=_____ m_____

2. Kadłub:

a) materiał, z którego zbudowano: żebra _____ dno _____
boki _____ pokład _____

b) miejsce i rok budowy _____

3. Zdolność przewozowa statku:

a) ilość miejsc osobowych _____

b) waga ładunku w tonnach przy największym dopuszczalnym zanurzeniu _____

4. Przystań macierzysta _____

_____ dnia _____ 192_____ r.

Podpis

Pieczęć urzędu:

Załącznik 4 do § 8 rozp. Rady Min. z dnia 30 grudnia 1925 r.—poz. 31.

Wzór № 4.

11 × 5,5 c/m

№ 100
splisu M. R. P.

32.

**Rozporządzenie Ministra Skarbu,
Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr
Państwowych**

z dnia 17 grudnia 1925 r.

**w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 lipca
1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem.**

Na zasadzie art. 16 ustawy z dn. 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem (Dz. U. R. P. № 90 poz. 630) zarządza się co następuje:

§ 1. Zasadniczy kontyngent cukru na potrzeby ludności na obszarze Rzeczypospolitej wyznacza się prowizorycznie w takiej wysokości, którąby odpowiadała ilości cukru wypuszczonego na rynek wewnętrzny

z cukrowni na obszarze Rzeczypospolitej w czasie od 1 lipca poprzedniego roku do 30 czerwca danego roku z doliczeniem do tego ilości cukru sprowadzonego w tymże czasie z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska i to tak w cukrze gotowym jak i w jego przetworach np. w czekoladzie, cukierkach, karmelkach, marmeladzie i t. p.

§ 2. Zasadniczy kontyngent cukru obliczony w sposób podany w § 1, rozdziela się w stosunku do spodziewanej produkcji cukru pomiędzy te wszystkie cukrownie, które mają być czynne w nadchodzącej kampanji, a zatem takie, które zakontraktowały buraki i przygotowują się do ich przerobu.

§ 3. Zarówno kontyngent zasadniczy jak i zapasowy wyznacza się w kwintalach; ułamków poniżej 100 kg. nie bierze się w rachubę przy wyznaczaniu kontyngentu.